

Nowe stanowiska skamieniałości w warstwach godulskich

W czasie prowadzenia badań geologicznych na obszarze arkusza Białą-Bielsko zebrano z warstw godulskich, we wschodniej części Beskidu Śląskiego i zachodniej części Beskidu Małego, liczne okazy świetnie zachowanych inoceramów.

Wartość tych znalezisk dla stratygrafii warstw godulskich jest duża, gdyż są to jedyne makroskamieniałości z tych warstw pewnie umiejscowione. Wartość ich jest tym większa, że jak wiadomo, warstwy te są ubogie zarówno w makro-, jak i mikroskamieniałości.

Te nowe stanowiska skamieniałości pochodzą z obszaru Beskidu Śląskiego z warstw godulskich dolnych, a z obszaru Beskidu Małego — z pogranicza dolnych i środkowych warstw godulskich.

Najniższe stanowisko z inoceramami znajduje się w Beskidzie Śląskim w tzw. II serii łupkowej warstw godulskich dolnych¹, w profilu Olszówka Górna (A, fig. 1). Z tego stanowiska pochodzi forma górnocenomanańska — *Inoceramus propinquus* Münster².

Bezpośrednio wyżej, w tzw. II serii piaskowcowej warstw godulskich dolnych profilu Kołowrót, znaleziono jeden egzemplarz *Inoceramus crippsi* Mantel (C, fig. 1). Jest to również forma cenomanańska.

Z tzw. III serii łupkowej dolnych warstw godulskich profilu Bystrej Górnej (B, fig. 1), pochodzą formy *Inoceramus crippsi* Mantel (dwa egzemplarze), *Inoceramus eteridgei* Woods (jeden egzemplarz). Obydwie formy znane są z cenomanu.

Z tzw. III serii łupkowej dolnych warstw godulskich profilu Bystrej Górnej (B, fig. 1) pochodzą formy *Inoceramus crippsi* Mantel (dwa egzemplarze), *Inoceramus eteridgei* Woods (jeden egzemplarz). Obydwie formy znane są z cenomanu.

Najwyższą pozycję w profilu warstw godulskich omawianego obszaru zajmują inoceramami ze stanowiska na pograniczu warstw godulskich dol-

¹ Wg podziału przyjętego na obszarze Porąbka-Wielka Puszcza w Beskidzie Małym (W. Nowak, 1957 — Serie śląska w dorzeczu Wielkiej Puszczy, Kwart. geol., z. 3—4, str. 513—540. Warszawa).

² Oznaczenie i określenie wieku inoceramów zawdzięczam Doc. Mgr F. Miturze.

nych i środkowych w Straconce w Beskidzie Małym. Z tego stanowiska pochodzą dwa egzemplarze *Inoceramus pictus* Sowerby (E, fig. 1). Forma ta znana jest z wyższego cenomanu.

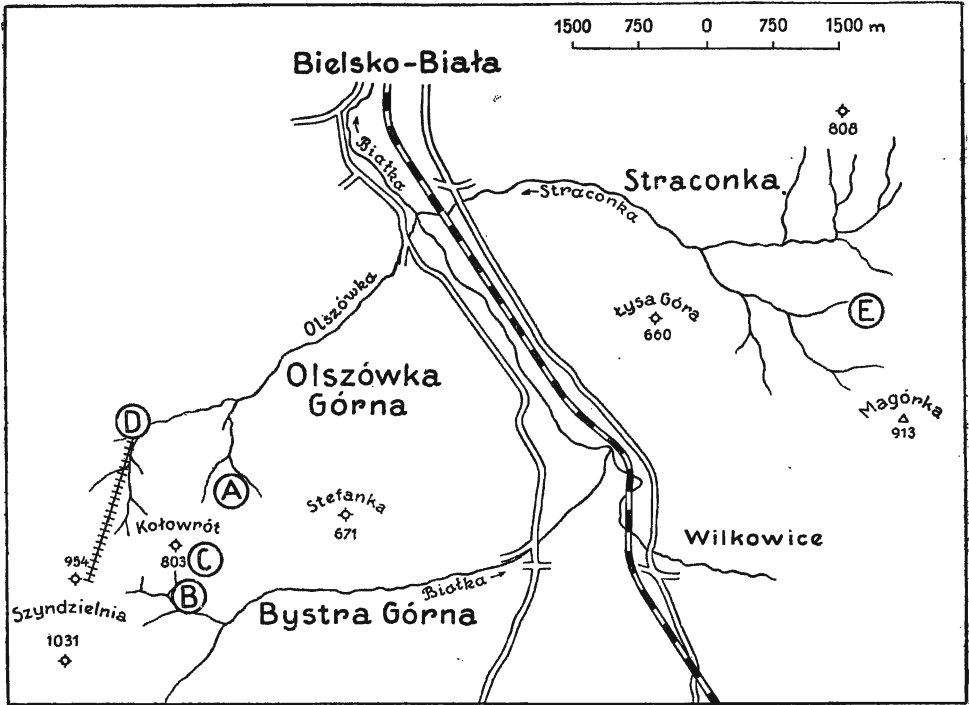

Fig. 1. Nowe stanowiska skamieniałości z warstw godulskich (oznaczono je dużymi literami w kółku)

Novel localities of fossils in Godula beds (they are marked by large figures in circles)

Ponadto poniżej stacji kolejki linowej Szyndzielnia Dolna (D, fig. 1) znaleziono okaz inocerama, oznaczony także jako *Inoceramus pictus* Sowerby. Pozycja tego inocerama w profilu stratygraficznym jest nieokreślona.

Od źródłowej części potoku aż do miejsca znalezienia tego okazu odsłonięty jest przekrój geologiczny obejmujący warstwy od lgockich środkowych do godulskich środkowych, z lokalnym brakiem I serii łupkowej warstw godulskich dolnych. Typ litologiczny piaskowca z tym inoceremem najbardziej przypomina płytową odmianę piaskowców z serii łupkowych warstw godulskich dolnych.

Niskie stanowiska tych inoceramów w profilu warstw godulskich, mające charakter fauny cenomańskiej, ściślej górnocenomańskiej, jak się wydaje wykluczają możliwość obecności albu w tych warstwach.

Wiesław NOWAK

NOVEL, LOCALITIES OF FOSSIL FINDINGS IN GODULA BEDS

S u m m a r y

During geological investigations upon the area of the Biała-Bielsko map sheet there were collected, from Godula beds, in the eastern part of the Silesian Beskids and in the western part of Beskid Mały, the only macrofossils from these beds which are definitely identified as to their locality, namely Inoceramians.

In the Silesian Beskids, these fossils were collected from the Lower Godula beds, in Mały Beskid — from the boundary between their lower and middle member. Taking into account the low position within the vertical section of the Godula beds of the Inoceramians, bearing the features of an Upper Cenomanian fauna, the possibility of Albian sediments in these beds is excluded.